

دعای ۶۰- در تنگدستی و سخت حالی

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي شَكَرَ عَلَى مَا بِهِ أَنْعَمَ،

همه حمد و ستایش از آن خداوندی است که در برابر نعمتی که خود بخشیده، شکر به جای آورده است؛

وَالْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي ذَمَّ عَلَى مَا لَوْ شَاءَ مِنْهُ لَعَصَمَ،

و همه حمد و ستایش از آن خداوندی است که در برابر گناه، بنده اش را سرزنش کرده است، در حالی که اگر می خواست، می توانست او را از آن گناه باز دارد.

فَأَسْتَغْفِرُ اللَّهَ مِنَ الذُّنُوبِ الَّتِي عَلِمَهَا فِي الْغُيُوبِ
قَبْلَ خَطَرَاتِهَا عَلَى الْقُلُوبِ.

پس، از خداوند طلب آمرزش می کنم برای گناهانی که علم به آنها، پیش از آنکه حتی به قلب ها خطور کنند، در نهان (علم) خداوند بوده است.

اللَّهُمَّ إِنِّي أَطَعْتُكَ وَالْمِنَّةُ لَكَ، وَعَصَيْتُكَ وَالْحُجَّةُ
عَلَيَّ،

خداوندا! فرمانبرداری من، همه از لطف و منت توست؛ و نافرمانی ام، دلیلی است بر گناهکاری و قصور من.

يَا مَنْ يَعْلَمُ مَا هُوَ كَائِنْ قَبْلَ أَنْ يَكُونَ،

ای کسی که پیش از وقوع هر چیز، از آن آگاهی،

بِاتِّسَاعِ قُدْرَتِكَ عَلَيَّ وَفَقْرِي إِلَى مَغْفِرَتِكَ،

به حق وسعت قدرتت بر من و فقر و نیاز شدید من به آمرزش،

أَنْ تُصَلِّيَ عَلَيَّ مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَأَنْ تَأْتِيَنِي بِفَرَجٍ

مِنْ عِنْدِكَ،

از تومی خواهم بر محمد و خاندان محمد درود فرستی، و از جانب
خود چنان گشایشی به من عطا کنی،

يُشْبِهُ حُسْنَ ظَنِّي بِكَ وَسَالِفَ مَا أَسَدَيْتَ مِنْ

فَضْلِكَ.

که هم‌سنگِ گمانِ نیک من به تو باشد، و همچون لطف و
بخشش‌های گذشته‌ات بر من جاری گردد.